

Forfatter: Andreassen, Ole

Titel: BREV FRA: Andreassen, Ole (1849-06-16)

Citation: Andreassen, Ole: "BREV FRA: Andreassen, Ole (1849-06-16)", i *Breve fra danske Krigsmænd*, s. 273. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-000621307-000-shoot-L0006213070000137.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve fra danske Krigsmænd

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Vollerup 16 Juni 1849.

Det Gode vi har er jo rigtignok snart overseet, men naar man under disse Omstændigheder har Helsen, saa kalder jeg det godt. Der tales nu om, at vi, som er paa Als, skal snart reise til Jylland til at understøtte General v. Ryes Brigade, hvilket især skulde angaae 1ste og 2den lette Batallion og 2det Jægercorps, men for Sandheden kan jeg aldeles ikke indestaae, men vores Officerer er næsten ogsaa af den Mening, at vi nok kommer til at reise herfra, og vi vil da udentvivl faae meer at tage ivare end her paa Als, hvor vi har kunnet gaae hver Dag og seet os gal paa Tydskerne, uden at vi har været istand til at hævne os rigtig paa dem. Der har i den senere Tid forefaldet adskillige Løjer fra Tydskernes Side; saaledes sendte de for nogle Dage siden et Par Skibe herover til Kysten, det ene kuldseilede midt i Sundet, og man veed ikke hvad Ladning det førte, da Vraget ikke er kommet i Land paa vore Kyster. Det andet derimod naaede lykkelig Land, og indeholdt en Skrivelse fra Soldaterne til os, og Indholdet var, at de vare Brunsvigere, og at de snart lystede at tage en Dyst paa Liv og Død med os, og Skibet var Erstatning for Christian d. 8de, som ved Ekerførde blev stude i Brand. Skibet, som de sendte os, var en Kasse, som de havde taget hos Bønderne og sat Mast og Seil paa, men det kunde nær blevet dem en dyr Spøg; thi da de saae, at Skibet nærmede sig Land, forsamlede sig en Deel ved Strandbredden, og da en Artillerist fra Batterierne hentede Fartøiet, raabte de et lystigt Hurra. Vore Artillerister blev kaldt til Kanonerne for at lade et Par med Kardætster; men aldrig saasart mærkede Tydskerne det, før de i største Hast spredte sig til alle Sider. Hvad deres Ønskes. 274 angik, at de ønskede at tage en Dyst med os, da kan de vift ikke ønske det hellere end vi, da alle Mand har særdeles Lyst til at tage deres Batterier paa Dyppel Banke, som ligger saa ubeleiligt for Als, og især for Sønderborg, som maaskee tidlig eller seent vil komme til at troe paa det, hvis ikke deres Skandser bliver forstyrret. Vi er paa det Strengeste forbudet at sende Svar tilbage til Tydsterne, og har strax til vore Officerer at aflevere Alt hvad der maatte blive os sendt. Hvis vi kommer til at forlade Als, saa troer man at Russerne skal besætte Øen, og hele den danske Armee i Forening drive Tydskerne ud af Jylland, hvis vi kunne? men som jeg ikke tvivler paa, naar ikke Tydskerne fik flere Tropper hertil end de for Tiden har i Jylland, og det vilde blive en stor Glæde, hvis vi kunde befrie de betrængte Jyder fra deres Plageaander, som næsten udsuger Blodet af deres Aarer. De skal være saa udpiint, at de mange Steder maae tigge Brød af Fjenden, og naar man hører fligt, maa enhver dansk Soldat brænde af Længsel efter at komme i Kast med saadanne Banditter, naar Styrken kunde være nogenledes lige paa begge Sider, eller saa de dog ikke skulde være meer end 3 imod 2 af os, thi saa troer jeg, at vi snart skulde vise dem Veien ud af Landet. Det er ellers glædeligt at høre, hvorledes General v. Rye med sin lille tappre Flok saa heltemodigt kan forsvare sig imod en saa mange Gange stærkere Fjende, og alt imellem at gjøre en Deel Fanger af dem, hvilket alt spaaer os et godt Udfald af Sagen, hvis vi kommer der. Om den Fægting, som sandt Sted paa Dyppelbakke den 6te ds., har I formodentlig nok hørt det Nærmere af Aviserne, og da det nu er saa gammelt, vil jeg ikke videre omtale det, og da jeg tillige ikke var nærværende eller kunde see, hvorledes det gik til. Saameget veed jeg, at vore Forposter drev Tydskerne tæt op under deres Batterier, saa at Fjenden beskjød vor Kjæde med Kardætsker, men Udfaldet blev for vore Forposter godt, men derimod leed Sønderborg endeel af deres Bomber og Kugler. Siden den Tid har Alt igjen været roligt til Natten imellem den 14de og 15de, da Tydskerne prøvede paa at omringe og tage en lille Feltvagt af Vores, mens. 275det mislykkedes dem ganske, og de fik nok en lang Næse. Vi har det ellers roligt hvad Fjenden angaaer, da vi ikke kommer over Vandet, men allene gjør Kystvagter her paa Als, da vi er i Flankecorps og kommer ikke paa Forpost, og derfor kan I være ganske rolig for mig, naar Efterretning om et eller andet Slag ved Als skulde indløbe, da vi ikke kommer i nogen Bataille uden Tydskerne fik isinde at komme over til os, og faa skulde de finde Folk for sig, da vi er tre Troppeafdelinger, som er ægte Sjællændere, og Størstedelen er Kulsviere, som Folk her bærer megen Respekt for, især for første Bataillon Det er ikke godt at leve af 14 Skilling om Dagen paa et Sted som her, hvor man ikke faaer det Allermindste uden Betaling, og de Dage, vi ligger i Barakkerne, er det reent af Lave, thi faa drikker jeg i Almindelighed al min Lønning op i Kaffe, og dog kan jeg ikke allene leve deraf, men vil man vente at beholde Helsen her, saa maa man i Tide rette paa Raden, thi kommer man først paa Lazarettet for en ubetydelig Sygdom, saa kan man vente at ligge i længere Tid af Tyfus, og den er det bedst at undgaae. Det er beklageligt at jeg erfarer, at der ikke er kommet nogen Regn af Betydenhed hjemme hos Eder, og her er det et meget behageligt Aar, eller rettere sagt Sommer, da Regn og Varme bestandig har afvexlet her, og Sæden staaer her som jeg endnu ikke har feet Mage til før paa noget andet Sted; det har rigtignok i den sidste Uge været lidt koldt, men forresten er Veiret godt. Det fornøier mig at I skjær Tørv, hvorved jeg kan see at I tænker paa Vinteren.— Da jeg nu seer at Papiret begynder at gaae med, faa vil jeg tænke paa at holde op for denne Gang, og bede Eder at hilse alle gode Venner fra mig, at jeg er ved en god Helsen og et godt Mod, og I hilses alle paa det Kjærligste fra mig, og jeg ønsker Eder Lykke og Held med Arbeidet og alle Eders Foretagender. Lev vel.

Ole Andreasen Jægerspriis.

18*